Politechnika Warszawska Wydział Elektroniki i Technik Informacyjnych Instytut Automatyki i Informatyki Stosowanej

Projektowanie ukladów sterowania (projekt grupowy)

Sprawozdanie z projektu i ćwiczenia laboratoryjnego nr 2, zadanie nr 7

Autorzy: Grochowina Mateusz Winnicki Konrad Zgorzelski Jan

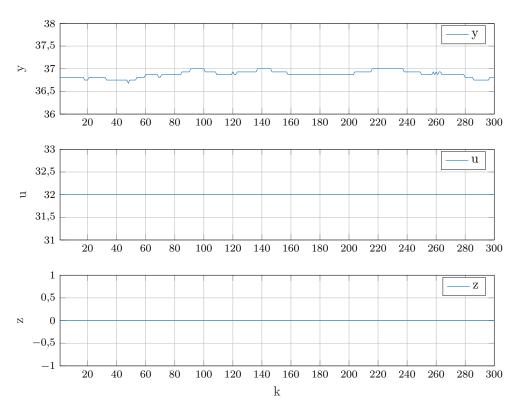
Spis treści

1.	Projekt			
2.	Labo	aboratorium		
	2.1.	Popraw	vność sterowania i punkt pracy stanowiska	
	2.2.	Wyznaczenie odpowiedzi skokowej toru zakłócenie-wyjście		
		2.2.1.	Odpowiedzi skokowe obiektu	
		2.2.2.	Właściwości statyczne obiektu	
	2.3.	Wyzna	czenie aproksymowanych wektorów s i s_z	
		2.3.1.	Odpowiedź skokowa wyjścia od zakłócenia	
		2.3.2.	Aproksymacja odpowiedzi skokowych	
	2.4.	Regula	tor DMC	
		2.4.1.	Program do symulacji algorytmu DMC	
		2.4.2.	Dobór parametrów regulatora	
	2.5.	Wpływ	skokowej zmiany sygnału zakłócenia	
		2.5.1.	Dobór parametru D_z	
		2.5.2.	Regulacja bez uwzględnienia zakłócenia	
		2.5.3.	Regulacja z uwzględnieniem zakłócenia	

1. Projekt

2.1. Poprawność sterowania i punkt pracy stanowiska

Przeprowadzono symulację odpowiedzi procesu dla punktu pracy. Ustalone zostały stałe sygnały sterujące ${\rm G1}=32$ i Z=0 .

Rys. 2.1. Punkt pracy obiektu

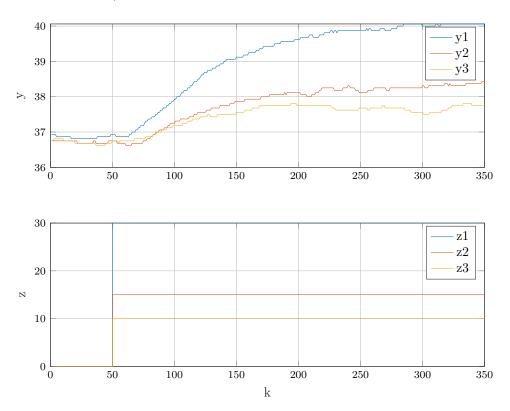
Ustalona wartość wyjścia obiektu wynosi T1 = 35,4°C.

2.2. Wyznaczenie odpowiedzi skokowej toru zakłócenie-wyjście

Odpowiedzi skokowe toru zakłócenie-wyjście zostały wyznaczone symulacyjnie dla trzech zmian sygnału zakłócenia.

2.2.1. Odpowiedzi skokowe obiektu

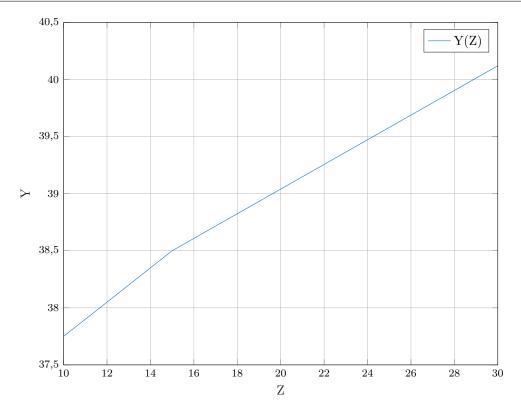
Do uzyskania odpowiedzi skokowych dla tego toru ustawiono sygnał wejściowy na stałą wartość U=32, przy ustabilizowanej temperaturze T1 = $35,4^{\circ}C$ przeprowadzone zostały skoki sterowania z Z = 0 na 10, 15 oraz 30.

Rys. 2.2. Odpowiedzi skokowe obiektu od zakłócenia

${\bf 2.2.2.}$ Właściwości statyczne obiektu

Dzięki uzyskanym odpowiedziom skokowym otrzymano charakterystykę statyczną zakłócenia.

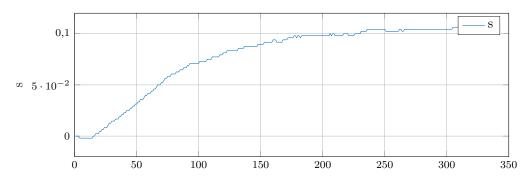
Rys. 2.3. Charakterystyka statyczna wyjścia od zakłócenia

Na podstawie wykresu charakterystyki statycznej można założyć, że właściwości statyczne procesu są z dobrym przybliżeniem liniowe.

Wzmocnienie statyczne procesu określone zostało na K=0,1046.

2.3. Wyznaczenie aproksymowanych wektorów s i s_z

2.3.1. Odpowiedź skokowa wyjścia od zakłócenia

Rys. 2.4. Odpowiedź skokowa obiektu od zakłócenia

2.3.2. Aproksymacja odpowiedzi skokowych

Aproksymacja została wykonana jako człon inercyjny drugiego rzędu z opóźnieniem. Opisany jest on następującą transmitancją:

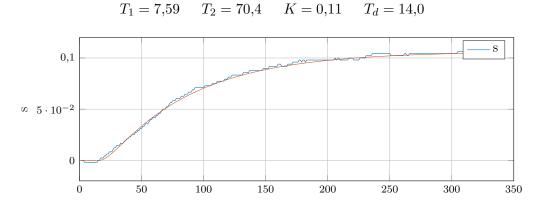
$$G(s) = \frac{K}{(sT_1 + 1)(sT_2 + 1)}e^{-T_d s}$$

Powyższa transmitancja po przekształceniu do dziedziny czasu dyskretnego i przejściu na postać równania różnicowego:

$$y[k] = b_1 u[k - T_D - 1] + b_2 u[k - T_D - 2] + a_1 y[k - 1] + a_2 y[k - 2]$$

Na podstawie danych pozyskanych ze stanowiska laboratoryjnego dobrano parametry T_1 , T_2 , K, T_d , tak aby błąd dopasowania, rozumiany jako suma kwadratów kolejnych uchybów sterowania, był jak najmniejszy. Należy jednak pamiętać, że wielkość Td może przyjmować tylko wartości całkowite (ze względu na zastosowany czas dyskretny). W celu doboru parametrów modelu wykorzystano funkcję optymalizacyjną fmincon programu MATLAB, jako parametr optymalizacji wybrano błąd dopasowania (rozumiany jako suma kwadratów błędów dla kolejnych elementów odpowiedzi skokowych), ponieważ im mniejszy błąd dopasowania tym lepsza aproksymacja.

Otrzymane parametry aproksymacji odpowiedzi skokowej od zakłócenia to:

Rys. 2.5. Aproksymowana odpowiedź skokowa od zakłócenia

2.4. Regulator DMC

2.4.1. Program do symulacji algorytmu DMC

Inicjacja parametrów

```
\%zadanie 4 - Skrypt relizujacy algorytm DMC regulatora
%nastawy regulatora DMC
addpath ('F:\SerialCommunication'); % add a path
initSerialControl COM5 % initialise com port
\%wczytanie aproksymowanych odpowiedzi skokowych
load ('.../zad3/s_skok_s_32_55_approx.mat');
load('../zad3/s_skok_z_0_30_approx.mat');
% gorne ograniczenie sterowania
load('u_max.mat');
D = length(s); \% horyzont dynamiki
Dz = length(s_z); \% horyzont dynamiki
N = 200; \%horyzont predykcji
Nu = 10; \%horyzont sterowania
lambda = 0.8;
%warunki poczatkowe
kk = 2000; \%koniec symulacji
start = 300; \% start symulacji
start_z = 1000; %start symulacji
u=ones(1,kk)*39; %sygnal sterujacy
E = 0;
zakl = 1; \%czy \quad sa \quad zaklocenia \quad 1-T/0-N
licz_z = 0; \%czy \ mamy \ uwzgledniac \ 1-T/0-N
%paramerty symulacji
u_delta = zeros(1,D-1);
z_delta = zeros(1,Dz);
y_zad=ones(1, kk+D)*35.4;
y_z = 2ad(1, D+50:kk+D) = 37.8
y = ones(1, kk) *35.4; \% wektor wyjsc objektu
z = zeros(1, kk);
if zakl == 1
    z(start_z+D:kk) = 30;
end
```

Obliczanie macierzy DMC

```
% Macierz predykcji
Mp = zeros(N,D-1);
for i = 1:N
   for j = 1:D-1
       if i+j \ll D
         Mp(i, j) = s(i+j)-s(j);
       else
          Mp(i,j) = s(D)-s(j);
      end
   \quad \text{end} \quad
end
% Macierz M
M = zeros(N, Nu);
for i = 1:N
   for j = 1:Nu
       if (i >= j)
         M(i, j) = s(i-j+1);
      end
   end
end
% Macierz Mzp
if zakl == 1 && licz_z == 1
    Mzp = zeros(N, Dz);
    for l = 1:Dz
    Mzp(1,1) = s_z(1);
    end
    for i = 2:N
        for j = 1:Dz-1
           if i+j  <= Dz
              Mzp(i, j) = s_z(i+j-1)-s_z(j);
              Mzp(i, j) = s_z(Dz) - s_z(j);
           end
        end
    \mathbf{end}
end
\% Obliczanie parametrow regulatora
mac_{lam} = lambda*eye(Nu);
psi = eye(N);
K = ((M' * psi *M+mac_lam)^(-1))*M' * psi;
```

Pętla główna regualtora

```
% ustalenie poczatkowych sterowan, W1=50, G1=U
sendControls ([ 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6] , [ 50 , 0 , 0 , 0 , u(1) , [0]) ;
% Regulacja
for k = D:kk
    % obtaining measurements
    measurements = readMeasurements (1:7); % read measurements
    y(k)=measurements(1); % powiekszamy wektor y o element Y
    % przesuniecie wektora delta u
    for n = D-1:-1:2
       u_delta(n) = u_delta(n-1);
    end
    % jesli istnieja zaklocenia i uwzgledniamy je
    % przesuniecie wektora delta z
    if zakl = 1 \&\& licz_z = 1
       for n = Dz:-1:2
            z_delta(n) = z_delta(n-1);
       end
       z_{-}delta(1) = z(k) - z(k-1);
    end
    uchyb = y_zad(k) - y(k);
    \%wyznaczenie zmiany sterowania
    if zakl = 1 \&\& licz_z = 1
       u_delta(1) = sum(K(1,:))*uchyb - K(1,:)*(Mp*u_delta' + Mzp*z_delta');
       u_delta(1) = sum(K(1,:))*uchyb - K(1,:)*(Mp*u_delta');
    end
    u(k) = u(k-1) + u_delta(1);
    % ograniczenia sterowania
    if u(k)>u_max
        u(k)=u_{\max};
    end
    if u(k) < 0.0
        u(k) = 0.0;
    end
    u_{-}delta(1) = u(k) - u(k-1);
   E = E + (y_z ad(k) - y(k))^2;
```

Generacja wykresów w czasie rzeczywistym

```
%wykres wyjscia i wartosci zadanej
    figure(1);
    clf(1);
    hold on;
    title('y');
    grid on;
    xlabel('time');
    ylabel('value');
    plot(y(1:k)); % wyswietlamy y w czasie
    plot (y_zad (1:k));
    legend('y', 'y_z_a_d')
    %wykres sterowania
    figure(2);
    \mathbf{clf}(2);
    hold on;
    title('u');
    grid on;
    xlabel('time');
    ylabel('value');
    \mathbf{plot}(\mathbf{u}(1:\mathbf{k})); \% \ wyswietlamy \ u \ w \ czasie
    %wykres zaklocenia
    figure(3);
    clf(3);
    hold on;
    title('z');
    grid on;
    xlabel('time');
    ylabel('value');
    plot(z(1:k)); % wyswietlamy u w czasie
    %legend('u')
    drawnow
     % sending new values of control signals
    sendControlsToG1AndDisturbance(u(k), z(k));
    %% synchronising with the control process
    waitForNewIteration (); % wait for new iteration
end
```

2.4.2. Dobór parametrów regulatora

Dobrane parametry regulatora DMC:

- D = 684,
- N = 200,
- $N_u = 10$,
- $\bullet \ lambda=0.8,$
- $D_z = 316$.

2.5. Wpływ skokowej zmiany sygnału zakłócenia

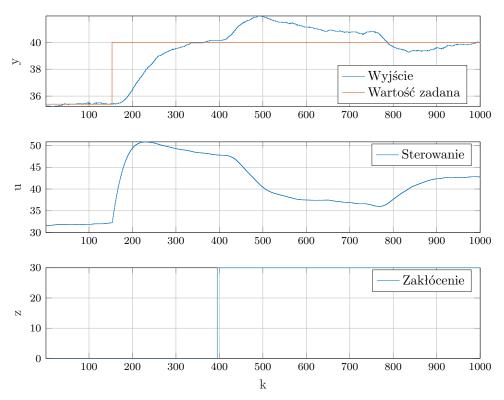
2.5.1. Dobór parametru D_z

Parametr Dz jest to liczba próbek, dla której następuje stabilizacja odpowiedzi skokowych toru zakłóceń, dobrano go na podstawie analizy odpowiedzi skoku zakłócenia Z z 0 na 30.

 D_z wynosi 316

2.5.2. Regulacja bez uwzględnienia zakłócenia

Po osiągnięciu przez proces wartości zadanej wyjścia następuje zmiana sygnału zakłócenia z wartości 0 na 30.

Rys. 2.6. Reegulacja bez uwzględnienia zakłócenia

2.5.3. Regulacja z uwzględnieniem zakłócenia

Uwzględnienie zakłócenia w algorytmie regulatora pozwala na polepszenie jakosci regulacji poprzez pomiar i uwzględnienie sygnału zakłócającego w procesie regulacji.

Uwzględnienie mierzalnego zakłócenia w algorytmie regulacji jest bardzo dobrym rozwiązaniem, odsprzęganie zakłócenia powoduje kompensację uchybu regulacji, a co za tym idzie wskaźnik jakości jest lepszy, a sama regulacja uznana jest za lepszą.